

Prof. dr. sc. Pavo Caput (1935. - 2024.)

Pavo Caput rođen je 21. prosinca 1935. godine u konavoskom selu Dubravci. Završio je sedmoljetku u Grudi, a Učiteljsku školu u Dubrovniku 1953. godine. Službovao je kao učitelj i upravitelj u konavoskim osnovnim školama u Vitaljini, Pridvorju i Dubravci. Na stočarskom smjeru studija agronomije na Poljoprivrednom fakultetu gdje diplomirao je 1963. godine. Radio je kao stručni suradnik u Institutu za stočarstvo i mljekarstvo pri Poljoprivrednom fakultetu u Zagrebu kada je apsolvirao tečaj o primjeni radioizotopa u animalnoj znanosti pri Saveznoj nuklearnoj komisiji u Beogradu. U razdoblju od 1964. do 1968. godine radio je u neposrednoj stočarskoj praksi u Poljoprivrednoj stanici u Bjelovaru i PIK-u "Moslavina" u Kutini. Od 1968. do 1982. godine bio je uposlen u Stočarskom selekcijskom centru u Zagrebu u svojstvu stručnog referenta, savjetnika, te rukovoditelja ove ustanove, na poslovima uzgoja i selekcije stoke u Hrvatskoj. Magistrirao je radom "Utjecaj dobi krava na proizvodnju mlijeka i točnost procjene uzgojne vrijednosti" (1979.), a doktorirao temom "Genetski sastav i fenotip suvremenog simentalca u Hrvatskoj" (1982.). Na Sveučilištu Zagrebu Agronomskom fakultetu upošljava se 1982. godine, obavlja nastavu iz Govedarstva, Konjogojstva i nekoliko srodnih predmeta sve do umirovljenja (2006.), znanstveno i nastavno napredujući do znanstvenog savjetnika i redovitog profesora u trajnom zvanju. Bio je mentor brojnih diplomskih radova, 12 magistarskih i četiri doktorska rada. Obnašao je dužnost prodekana za znanost na Agronomskom fakultetu i člana Upravnog vijeća Zagrebačkog sveučilišta. Tijekom 1996. i 1997. bio je na dužnosti zamjenika ministra poljoprivrede i šumarstva Republike Hrvatske.

Njegov uži znanstveni interes bio je uzgoj i selekcija domaćih životinja, te očuvanje i revitalizacija autohtonih pasmina. Vodio je više znanstvenih i primijenjenih projekata. Samostalno i u koautorstvu objavio je oko 170 znanstvenih i stručnih radova koji su referirani u svjetskim bazama podataka i u domaćim časopisima koji su s prethodnim izjednačeni. Autor je tri sveučilišna udžbenika i to: 'Stočarstvo' (Školska knjiga, 1991.), 'Govedarstvo' (Celeber, 1996.) i 'Očuvanje biološke baštine u stočarstvu' (Hrvatska mljekarska udruga, 2010.) te više stručnih knjiga 'Put mlijeka' (HAD, 2000.), 'Poljoprivredni savjetnik' (Znanje, 1985.) i 'Dubrovački sir' (Celeber, 2003.).

Bio je glavni urednik časopisa Stočarstvo od 1990. do 2004. godine, te član uredništva Agronomskog glasnika, Poljoprivredne znanstvene smotre, Mljekarstva i Praxis Veterinarie. U devedesetima je vršio dužnost pročelnika Sekcije za stočarstvo pri HAZ-u te dopredsjednika regionalne asocijacije Danubian Country Alliance for Gene Conversation (Budapest). Predsjedao je organizacijskim odborima znanstvenih skupova (DAGENE, 1990., Buzet; DAGENE, 1994., Zagreb - Pag; DAGENE, 1990., Krems) i suorganizator i moderator na brojnim skupovima u zemlji i inozemstvu (EAAP, FAO). Boravio je na znanstvenim i stručnim usavršavanjima i studijskim putovanjima u Velikoj Britaniji, SAD-u, Kanadi, Norveškoj, Nizozemskoj, Danskoj, Njemačkoj, Švicarskoj, Francuskoj, Portugalu, Italiji, Austriji, Mađarskoj, Češkoj, Slovačkoj, Rusiji, Ukrajini, Rumunjskoj, Egiptu i Australiji.

Odlikovan je od strane Predsjednika Republike Hrvatske redom Danice Hrvatske s likom Ruđera Boškovića za osobite zasluge u znanosti (1996.), a primio je i zahvalnicu Agronomskog fakulteta u Zagrebu za dugogodišnji nastavni i znanstveni rad (1995.). Smatrao je da su mu najvažniji rezultati profesionalne aktivnosti: obrazovanje brojnih generacija studenata agronomije stočarskog usmjerenja, nacionalni uzgojni programi u govedarstvu i konjogojstvu i pobuda stručne i javne brige za očuvanje i revitalizaciju ugroženih autohtonih pasmina domaćih životinja.

Uredništvo časopisa